

Arrest

nr. 291 242 van 29 juni 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Gemeente MERKSPLAS, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 31 maart 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Merksplas van 21 maart 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie neemt ten aanzien van de verzoeker op 26 september 2022 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*). De verzoeker werd dienvolgens overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas.

Op 14 maart 2023 dient de verzoeker te Merksplas een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19*ter*), dit met het oog op de gezinshereniging met zijn Belgische minderjarige zoon.

De burgemeester van de gemeente Merksplas neemt op 21 maart 2023 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Het betreft de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 29 maart 2023 en is als volgt gemotiveerd:

"(...)

In uitvoering van artikel 52 §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 14/03/2023 werd ingediend door:

Naam A.
Voorna(a)m(en) J. J.
Nationaliteit Ghana
Geboortedatum (...)1978
Geboorteplaats A. Ghana
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: Merksplas Steenweg op Wortel 1 A000

om de volgende reden geweigerd :

Verzoeker werd aangetroffen in het Centrum voor illegalen te Merksplas. Het Centrum voor illegalen is een gesloten centrum.

Verzoeker wordt vastgehouden in het centrum naar aanleiding van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, en wordt slechts vastgehouden voor de tijd die noodzakelijk is voor de uitvoering van deze maatregel conform artikel 7, derde lid en volgende van de Vreemdelingenwet. De vasthouding heeft een bewarend en tijdelijk karakter. Ofwel wordt de verwijderingsbeslissing uitgevoerd en zal verzoeker het grondgebied moeten verlaten. ofwel zal verzoeker opnieuw in vrijheid moeten worden gesteld en zal hij het gesloten centrum verlaten en zijn verblijfplaats elders moeten vestigen of hernemen.

N.a.v. de woonstcontrole in het Centrum voor illegalen werd effectief vastgehouden dat betrokkene dan wel aanwezig is in het gesloten centrum, maar daar niet daadwerkelijk duurzaam verblijf en ook niet de intentie heeft om zich duurzaam in de gemeente Merksplas te vestigen:

Betrokkene geeft te kennen dat de helft van zijn spullen aanwezig zijn, de andere helft ligt in Sint-Niklaas.

Betrokkene geeft aan zijn hobby's uit te oefenen in Sint-Niklaas.

Betrokkene geeft aan dat zijn kind(eren) naar school gaan te Sint-Niklaas.

Betrokkene geeft aan zich niet te willen vestigen in Merksplas maar in Sint-Niklaas. B(...)14 bus 1. Tenzij de inschrijving nodig is voor de procedure, dan wil hij zijn adres tijdelijk in Merksplas.

Het Centrum illegalen kan daarom niet aanzien worden als een hoofdverblijfplaats conform de Algemene Onderrichtingen betreffende het houden van de bevolkingsregisters, gecoördineerde versie van 31 maart 2019, zodat een inschrijving aldaar niet mogelijk is.

Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft al bevestigd dat het niet mogelijk is voor een gemeente om over te gaan tot inschrijving op het adres van een gesloten centrum. Zo oordeelde de Raad in een arrest nr. 281.088 dd. 29.11.2022:

"De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing steunt op het determinerende motief dat het centrum voor illegalen te Merksplas niet kan worden aanzien als een hoofdverblijfplaats, zodat een inschrijving aldaar niet mogelijk is en de woonstcontrole negatief is.

Op 16 mei 2022 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering afgegeven. Het is naar aanleiding van deze beslissing, die definitief in het rechtsverkeer is, dat verzoeker in het gesloten centrum verblijft. Verzoeker werd aldus overeenkomstig artikel 7, derde lid en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) vastgehouden voor de tijd die noodzakelijk was voor de duur van de maatregel.

Deze vasthouding is in de regel beperkt tot twee maanden en kan telkens verlengd worden met twee maanden. Na vijf maanden moet de vreemdeling echter in vrijheid worden gesteld (behoudens redenen van openbare orde). Hieruit blijkt duidelijk dat de vasthouding in het gesloten centrum een bewarend en tijdelijk karakter heeft. Ofwel zal de verwijderingsbeslissing worden uitgevoerd, ten gevolge waarvan

verzoeker het grondgebied zal hebben verlaten, ofwel zal verzoeker opnieuw in vrijheid worden gesteld, waarna hij het gesloten centrum zal (moeten) verlaten en zijn verblijfplaats elders zal moeten vestigen. Overeenkomstig artikel 1, § 1, 1° en 2°, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregister, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten worden de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn tot langer verblijf of die om een andere reden krachtens de vreemdelingenwet, ingeschreven in het bevolkingsregister of het wachtregister op de plaats of waar zij hun hoofdverblijfsplaats hebben gevestigd. Artikel 3 van deze wet definieert de hoofdverblijfsplaats als de plaats waar de leden van een huishouden of een alleenstaande gewoonlijk leven.

Artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregister en het vreemdelingenregister preciseert dat de bepaling van de hoofdverblijfsplaats is gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar. Deze vaststelling gebeurt op basis van verschillende elementen, met name de plaats waarheen de betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energiegebruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de echtgenoot of van andere leden van het huishouden.

De Raad is te dezen van oordeel dat het hoger geschetste bewarend en tijdelijk karakter van verzoekers gedwongen verblijf in het gesloten centrum niet verenigbaar is met het "effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar".

Het gesloten centrum kan bijgevolg niet worden beschouwd als verzoekers hoofdverblijfsplaats in de zin van artikel 1 van de voormelde wet van 19 juli 1991, zodat een inschrijving op dat adres niet mogelijk was. Verweerder heeft dan ook terecht vastgesteld dat verzoeker zijn verblijfplaats niet heeft op het grondgebied van de gemeente/stad, zodat de aanvraag zonder schending van artikel 50, tweede lid, van het vreemdelingenbesluit kon worden geweigerd omdat verzoeker niet verblijft op het grondgebied van de gemeente. "

Uit een controle van het rijksregister blijkt bovendien dat het familielid-referentiepersoon niet woonachtig is op het grondgebied van de gemeente, wat eens te meer bewijst dat de aanvrager hier niet daadwerkelijk duurzaam verblijft, en daar ook niet de intentie toe heeft.

De woonstcontrole dient dan ook als negatief te worden aanzien: de betrokkene is aanwezig in het centrum, maar dit centrum kan niet worden beschouwd als zijn hoofdverblijfplaats.

De aanvraag dient dan ook geweigerd te worden, conform artikel 52, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoeker heeft de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) er tijdig van in kennis gesteld dat hij geen synthesesmemorie wenst neer te leggen. Bijgevolg wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969).

Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

De ontvankelijkheid van het beroep – waarin begrepen het onderzoek van het actueel belang – raakt de openbare orde en moet desnoods ambtshalve worden onderzocht (RvS 9 juni 2015, nr. 231.486).

3.2. Ter terechtzitting worden de partijen geconfronteerd met de informatie die de verweerder op 27 april 2023 heeft overgemaakt, waaruit blijkt dat de verzoeker sedert 6 april 2023 is vrijgesteld uit het gesloten centrum en op grond waarvan de verweerder meent te kunnen doen gelden dat de verzoeker geen actueel belang meer heeft bij de eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing.

De advocaat van de verzoeker bevestigt deze gegevens ter terechtzitting en stelt dat de verzoeker momenteel terug bij zijn gezin in Sint-Niklaas verblijft en dat hij bij het gemeentebestuur reeds een afspraak heeft om binnen drie dagen (donderdag) een nieuwe aanvraag in te dienen voor een verblijfskaart van een burger van de Unie met het oog op de gezinshereniging met zijn Belgische minderjarige zoon.

Ingevolge deze ontwikkelingen rijst inderdaad de vraag naar het actueel belang bij de onderhavige vordering. De Raad merkt op dat een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing van de burgemeester van de gemeente Merksplas de verzoeker geen enkel voordeel meer kan verschaffen aangezien de verweerder alsdan enkel nog kan vaststellen dat de verzoeker niet langer op het grondgebied van de gemeente Merksplas vertoeft, waardoor de aanvraag van 14 maart 2023 (bijlage 19ter) hoe dan ook opnieuw zal moeten worden afgewezen.

De aanwezige raadsvrouw van de verzoeker stelt zich ter terechtzitting hieromtrent te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

De Raad wijst erop dat een verzoeker, die het belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het proces moet tonen. Bij gebrek aan enige concrete toelichting omtrent het actueel belang bij het voorliggende beroep, moet worden besloten dat de verzoeker geen blijk geeft van het vereiste actuele belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752; RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Ambtshalve dient derhalve te worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is, bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE